

HEL – SHEOL – HADES – PARADIJS - GRAF

Door: W. Edward Bedore

Opmerkingen van de vertaler:

--Door W. Edward Bedore wordt in deze korte studie gebruik gemaakt van de King James Bible; onze Statenvertaling komt het dichtst bij de King James Bible waardoor deze korte studie toepasbaar is voor ons.

Er lijkt enige verwarring te bestaan over de betekenis van de Hel, en wie daar naartoe gaat, vanwege de manier waarop het Hebreeuwse woord Sheol en het Griekse woord Hades zijn vertaald in onze **Engelse** Bijbel. Aangezien deze verwarring sommigen heeft geleid tot een verkeerd begrip van wat de Bijbel feitelijk leert over de tussenliggende toestand en de eindtoestand van de doden, denken we dat het belangrijk is dat we dit onderwerp hier behandelen.

Sheol wordt 65 keer in de Bijbel gevonden. Het wordt drie keer vertaald met "de pit", eenendertig keer met "het graf" en eenendertig keer met "hel". Hades wordt elf keer gebruikt, tien keer met "hel" en één keer met "graf". Wat de verwarring nog groter maakt, is dat in het Nieuwe Testament twee andere woorden ook met hel worden vertaald. Dit zijn Tartarus, die één keer wordt gevonden en Gehenna, die twaalf keer wordt gebruikt.

De term "hel" wordt algemeen begrepen als een plaats van pijniging waar de zielen van de goddelozen naartoe gaan na de fysieke dood. Dit is waar. Echter, omdat Hades in het Nieuwe Testament en Sheol in het Oude op verschillende manieren met hel of graf worden weergegeven, is er enig misverstand over wat de hel en het graf zijn. Voordat we echter naar deze woorden kijken, moeten we eerst onze aandacht schenken aan het Griekse woord **Gehenna**, dat altijd wordt vertaald met hel en wordt gebruikt in verwijzing naar de poel van vuur. Het wordt gevonden in Mattheüs 5:22,29-30; 10:28; 18:9; 23:15-33; Markus 9:43,45,47; Lukas 12:5; en Jakobus 3:6.

DE LAATSTE HEL

De Poel van Vuur, of Hel, is een letterlijke plaats van eeuwig vuur die oorspronkelijk door God werd geschapen als een plaats van straf voor Satan en de engelen die hem volgden in zijn rebellie tegen God (Matth. 25:41). Omdat er naar wordt verwezen als de plaats van de "buitenste duisternis" (Matth. 8:12; 25:30), geloven we dat het hoogstwaarschijnlijk in de verste uithoeken van de schepping is gelegen. **Gehenna** wordt in de Schrift beschreven als een "vuuroven" (Matth. 13:42); "Eeuwige straf" (Matth. 25:46); "*De donkerheid der duisternis*" (2 Petr. 2:17); de "*den tweeden dood*" (Openb. 2:11 cf. 20:6,14; 21:8); "*den poel des vuurs, die met sulfer brandt*" (Openb. 19:20; 20:10; 21:8).

Terwijl de Hel werd geschapen voor Satan en de andere gevallen engelen, zullen de niet-geredden van de mensheid, van alle eeuwen, bij hen zijn in deze plaats van pijniging "*daar zal wening zijn en knersing der tanden*" (Matth. 13:42). Dit is de "eeuwige beloning" van allen die in hun zonden sterven.

Hoewel er op dit moment niemand in "*den poel des vuurs*" is, zal het op een dag een enorme menigte bevatten. De eerste bewoners van deze plaats van rechtvaardige vergelding zullen het Beest (Antichrist) en de Valse Profeet zijn die, aan het einde van de Verdrukking: "*levend worden geworpen in den poel des vuurs, die met sulfer brandt*" (Openbaring 19:19-20). Die zich bij hen voegen zullen de niet-geredden zijn van de naties die de verdrukking overleven (Matth. 25:31-32,41-46). Ook zullen, bij

de terugkeer van Jezus Christus naar de aarde, de opstandige Israëlieten, d.w.z. ongelovige Joden, die de Verdrukking overleven, de toegang tot het Duizendjarige Koninkrijk worden ontzegd, om zich, ongetwijfeld, bij hun Heidense tegenhangers te voegen op de "plaats van eeuwig vuur" (Ezech. 20:33-38; Matth. 7:21-23; zie Matth. 24:29-31, 45-51).

Dan, aan het einde van het Duizendjarige Koninkrijk van Jezus Christus, zal Satan 'in de poel van vuur en zwavel worden geworpen, waar het beest en de valse profeet reeds zijn, en hij zal dag en nacht gepijnigd worden tot in eeuwigheid' (Openb. 20:10). En tenslotte zullen de niet-geredde doden van alle eeuwen worden opgewekt en geoordeeld voor de Grote Witte Troon, door Jezus Christus, en vervolgens in de poel van vuur worden geworpen (zie Openbaring 20:11-15).

De naam Gehenna komt van een diep smal ravijn ten zuiden van Jeruzalem, waar sommige Hebreeuwse ouders hun kinderen daadwerkelijk offerden aan de Ammonitische god Moloch, in de tijd van de koningen (2 Kon. 16: 3; II Kron. 28:1-3; vgl. Lev. 18:21; I Kon. 11:5,7,33). Deze heidense godheid wordt in de Bijbel ook wel Malcham, Milcom en Moloch genoemd. Deze vallei diende later als de vuilnisbelt van de stad en, omdat daar voortdurend afval werd verbrand, werd het een aanschouwelijk symbool van de plaats van straf voor de goddelozen. Het werd de "vallei van Hinnom" genoemd, wat in het Grieks vertaald Gehenna wordt. De passages waarin het woord in het Nieuwe Testament voorkomt, laten duidelijk zien dat het in die tijd een algemeen gebruikte uitdrukking voor de hel was. Het woord komt twaalf keer voor in de Schrift, elf keer gebruikt door de Heer Jezus en één keer door Jakobus. Als we de context beschouwen, is het duidelijk dat de Heer dit woord gebruikte met betrekking tot de plaats van de eeuwige straf voor de goddeloze doden en niet voor de vuilnisbelt van de stad.

Gehenna, of de poel van vuur, kan worden aangeduid als de toekomstige of definitieve Hel, omdat het de plaats is waar alle goddelozen van alle eeuwen uiteindelijk zullen eindigen. Satan, de gevallen engelen en alle verlorenen van de mensheid zullen daar voor eeuwig en altijd in pijniging verblijven.

SHEOL / HADES: DE HUIDIGE HEL

Bijbelteksten waarin Gehenna wordt gebruikt, moeten worden onderscheiden van degenen die Hades gebruiken, wat verwijst naar een plaats van tijdelijke pijniging waarnaar we zouden kunnen verwijzen als de onmiddellijke of huidige Hel. Wat we hiermee bedoelen is dat, op het moment van overlijden, de zielen van de verlorenen rechtstreeks naar Hades gaan, waar ze pijn lijden tot de tijd van het oordeel voor de Grote Witte Troon, wanneer ze zullen worden opgewekt en in de poel van vuur geworpen worden. De zielen van alle verlorenen die al gestorven zijn, zijn momenteel in Hades aanwezig en degenen die in hun zonden sterven, gaan daar onmiddellijk naartoe om zich bij hen te voegen.

Hades is het Nieuw Testamentische equivalent van het Oud Testamentische woord Sheol. De Griekse en Hebreeuwse woorden spreken over dezelfde plaats, de huidige Hel. Dit is echter problematisch omdat Sheol net zo vaak met 'graf' is vertaald als met 'hel' en sommigen ten onrechte hebben geleerd dat Sheol en Hades slechts verwijzingen naar het graf zijn in plaats van naar de Hel. Deze onjuiste leer leidt tot de ontkenning van het bestaan van een onmiddellijke of huidige Hel. De valse leer van de "ziele-slaap" en andere ideeën die de onbewuste toestand van de doden tussen dood en opstanding leren, komen voort uit deze fout.

Het gebruikelijke woord voor "graf" in het Oude Testament is Queber. Van de vierenzestig keer dat het wordt gebruikt, wordt het vierendertig keer vertaald met "graf", zesentwintig keer met "sepulcher" en

vier keer met “begraafplaats”. Queber wordt nog vijf keer gebruikt als onderdeel van een plaatsnaam, Kibroth-hattaavah, wat “graven van lust” betekent. Zoals we eerder zeiden, wordt Sheol vierenzestig keer gevonden, eenendertig keer met "graf", eenendertig keer met "hel" en drie keer met "put" weergegeven.

Een vergelijking van hoe Sheol en Queber worden gebruikt, onthult acht contrastpunten die ons vertellen dat ze niet hetzelfde zijn.

- 1)-Sheol wordt nooit in meervoudsvorm gebruikt. Queber wordt 29 keer in het meervoud gebruikt.
- 2)-Er wordt nooit gezegd dat het lichaam naar Sheol gaat. Queber zegt dat het lichaam er 37 keer heen gaat.
- 3)-Er wordt nooit gezegd dat Sheol zich op het aardoppervlak bevindt. Queber wordt 32 keer genoemd als zijnde op aarde.
- 4)-De Sheol van een individu wordt nooit genoemd. De Queber van een persoon wordt vijf keer genoemd.
- 5)-Er wordt nooit gezegd dat de mens iemand in Sheol plaatst. Individuen worden door de mens in een Queber geplaatst (33 keer).
- 6)-Nooit wordt gezegd dat de mens een Sheol heeft gegraven of gevormd. Men zegt dat de mens een Queber heeft gegraven of gevormd (6 keer).
- 7)-Er wordt nooit gezegd dat de mens Sheol heeft aangeraakt. De mens kan een Queber aanraken (5 keer).
- 8)-Er wordt nooit gezegd dat de mens in staat is een Sheol te bezitten. Er wordt van de mens gezegd dat hij een Queber kan bezitten (7 keer). (Deze acht vergelijkingspunten zijn ontleend aan "Life and Death" door Caleb J. Baker, Bible Institute Colportage Ass'n, 1941).

Uit de verschillen tussen hoe Sheol en Queber in de Schrift worden gebruikt, is het duidelijk dat ze niet hetzelfde zijn. Het Griekse woord Hades in het Nieuwe Testament zou in de Sheol-kolom van onze kaart passen, wat sterk aangeeft dat het hetzelfde is als Sheol. Hades wordt elf keer gebruikt, tien keer als Hel en één keer met graf.

Woorden die met queber worden geassocieerd, zijn quabar en qeburah. Quabar is een werkwoord dat begraven of geburah betekent en qeburah is een zelfstandig naamwoord dat een graf of een plaats van begravenis betekent. Het gebruik van deze verwante woorden helpt om het verschil tussen Queber en Sheol te versterken, aangezien ze duidelijk te maken hebben met het graf als begraafplaats, terwijl Sheol dat niet doet.

VOORBEELDEN DIE AANTONEN DAT SHEOL GEEN BEGRAAFPLAATS IS

1. Nadat zij Jozef als slaaf hadden verkocht, bevleekten zijn broers zijn jas met bloed en gebruikten het om hun vader ervan te overtuigen dat hij was gedood door een wild dier (Gen. 37:26-36). Jakobs zonen en dochters probeerden hem te troosten; maar hij weigerde getroost te worden; en hij zei, *“Want ik zal, rouw bedrijvende, tot mijn zoon in het graf nederdalen. Alzo beweede hem zijn vader”*. (vers 35).

Opmerking van de vertaler:

KJV: *and he said, For I will go down into the grave unto my son mourning. Thus his father wept for him.*

KJV vertaald: **“en hij zei: Want ik zal rouwend in het graf afdalen tot mijn zoon. Zo weende zijn vader om hem”.**

Ziet u het (grote) verschil tussen de Statenvertaling en de King James Bible?

Uit Jakobs woorden blijkt duidelijk dat hij van plan was om uiteindelijk op een tastbare manier met zijn zoon herenigd te worden. Het is duidelijk dat hij niet gewoon het idee in gedachten had om hem te ontmoeten in het graf, omdat hij geloofde dat Jozefs lichaam helemaal niet was begraven, maar door een dier was opgegeten (vs. 33). Omdat dit het geval was, was het voor Jakob onmogelijk om te denken dat hij Jozef zou ontmoeten in het graf. Hij keek er duidelijk naar uit om met hem herenigd te worden in de plaats van de overleden doden, niet in de het graf. Het woord dat in deze passage met graf wordt weergegeven, is Sheol, de verblijfplaats van de zielen van degenen die zijn gestorven.

2. Nadat Jakob stierf, liet Jozef zijn lichaam mummificeren, een proces dat veertig dagen in beslag nam, en nam hem daarna mee terug naar Kanaän om te worden begraven (Gen. 50:1-14). Als we daaraan de dertig dagen van rouw toevoegen (Gen. 50:2-4), en de tijd die nodig was om naar Kanaän te reizen voor de begrafenis (Gen. 50:5-13), zien we dat het slechts enkele weken duurde totdat Jakob *“tot zijn volk verzameld werd”* (Gen. 49:33) dus voordat zijn lichaam in de grot werd gelegd die als zijn begraafplaats diende” (Gen. 49:33) Als we bedenken dat hij al meer dan twee maanden dood was voordat zijn lichaam werd begraven en dat de Schrift zegt dat hij op het moment dat hij stierf "tot zijn volk verzameld werd" (Gen. 49:33), is dat veelzeggend. Dit toont aan dat op het moment van de fysieke dood, toen "hij de geest gaf", zijn ziel onmiddellijk zijn lichaam verliet om bij Isaak en Abraham te zijn. Dit kan geen verwijzing zijn naar het samenkomen van zijn lichaam met hun lichamen, want dat heeft al meer dan tien weken niet plaatsgevonden. Dit is een sterk bewijs dat Sheol niet een begraafplaats voor het lichaam betekent, maar de plaats is waar de zielen van de overledenen verblijven.

3. Dat er communicatie plaatsvindt in Sheol / Hades vertelt ons dat er iets anders in zicht is dan een begraafplaats. In Jesaja 14:4-20 vinden we de profeet die de uiteindelijke nederlaag en dood van de koning van Babylon voorspelde. De natie die Juda uiteindelijk in ballingschap zou sturen, zal zelf worden verslagen en haar machtige koning zal zich bevinden onder "de leiders van de aarde... de koningen van de natiën" (Jes. 14:9) die hem in de dood voorgingen. Dit zijn de koningen van naties die hij met het zwaard had overwonnen en waarover hij met wrede hand regeerde (Jes. 14:6). Deze zelfde mannen zullen dienen als een welkomstcomité voor deze eens zo grote "wereldheerser" wanneer hij in Sheol / Hades aankomt. Spottend zullen ze deze eens zo machtige koning vragen: “zijt gij ook zwak geworden, gelijk wij, zijt gij ons gelijk geworden? " (Jes. 14:10). Vervolgens bespotten ze hem door erop te wijzen dat het pretentieuze vertoon van grootsheid, dat hij als koning van Babylon had gedemonstreerd, nu niets betekende (Jes. 14:11).

Allen die zich in dit deel van Sheol / Hades bevinden, zoals de koning van Babylon en de koningen die hem begroetten, zullen worden geconfronteerd met de realiteit van hoe hulpeloos ze zijn. Eén van de opmerkingen die deze koningen tegen hem maken, is dat, hoewel hun lichamen in hun respectievelijke graven zijn gelegd, hij niet geëerd werd door een respectabele begrafenis: “Maar gij zijt verworpen

van uw graf,.....Gij zult bij dezelve niet gevoegd worden in de begrafenis” (14:18-20). Het is duidelijk dat als zijn lichaam niet in een graf lag, hij zich niet bij hen voegde tijdens de begrafenis.

Wat we hier zien is dat deze man Sheol binnengaat, terwijl tegelijkertijd zijn lichaam uit zijn graf wordt geworpen. Het is duidelijk dat Sheol hier niet het graf kan zijn, aangezien het lichaam en de ziel zich op verschillende plaatsen bevinden, de ziel gaat naar Sheol terwijl het lichaam onbegraven blijft, of buiten het graf (vers 20) om door maden te worden bekleed (vers 11) . Het is waar dat dit een profetische passage is; en er zijn verschillende meningen over de identiteit van de persoon die hier in beeld is (de verzen 12-15 worden algemeen verondersteld te verwijzen naar Satan, de macht achter de Heidense koningen). Maar ongeacht over wie deze profetie gaat, of deze al is vervuld of niet, verandert niets aan het feit dat Sheol en het graf als verschillende plaatsen in dit Schriftgedeelte moeten worden beschouwd.

4. In het geval van Samuël en Saul vinden we nog een voorbeeld in de Schrift die onderscheid maakt tussen Sheol / Hades en het graf. In zijn gesprek met koning Saul zei Samuël, die de Heer uit de dood had teruggestuurd om een boodschap aan Saul over te brengen, dat Saul en zijn zonen de volgende dag bij hem zouden zijn (zie 1 Sam. 28:15-19). Zoals voorspeld, stierven Saul en zijn zonen de volgende dag terwijl ze in de strijd waren met de Filistijnen (zie 1 Sam. 31:1-6). Hun lichamen werden de volgende dag echter niet begraven, dus sloten ze zich niet bij Samuël aan in het graf, maar hun ziel daalde af naar Sheol / Hades waar de ziel van Samuël was. Aangezien er wordt gezegd dat Samuël “naar boven kwam”, lijkt het duidelijk dat hij weer naar beneden ging na een gesprek met Saul (1 Sam. 28: 8,11,14). Wat de lichamen van Saul en zijn zonen betreft, hun stoffelijk overschot werd een aantal dagen niet begraven. Zoals Samuël had gezegd, stierven ze de volgende dag (1 Sam. 31:1-6). Maar het was de dag nadat ze stierven dat hun lichamen werden meegenomen door de Filistijnen en aan de muur van Beth-Shan hingen (1 Sam. 31:7-10). Nadat ze dit hadden gehoord, gingen dappere mannen uit Jabes-Gilead 's nachts heen en verwijderden hun lichamen, brachten ze naar Jabes, verbrandden ze en begroeven hun botten. Dit alles vond plaats minstens drie dagen nadat Saul was gestorven, en waarschijnlijk langer. Saul en zijn zonen sloten zich bij Samuël aan in Sheol / Hades op de dag dat ze stierven en het vlees van hun lichamen werd verbrand en enkele dagen later werden alleen hun botten in een graf gelegd. Het is duidelijk dat Sheol / Hades en het graf niet hetzelfde zijn, en ook niet op dezelfde plaats.

Het verhaal van de rijke man en Lazarus dat in Lukas 16:19-31 wordt gevonden, geeft ons het verslag van een opmerkelijk gesprek dat plaatsvond in Hades tussen de rijke man en Abraham. Het is duidelijk dat deze twee mannen dit gesprek helemaal niet hadden kunnen voeren als Sheol / Hades alleen een plaats is waar dode lichamen worden begraven. Ten eerste kon er geen communicatie zijn tussen levenloze, rottende lijken en ten tweede was het lichaam van Abraham, dat meer dan 1800 jaar eerder in de grot van Machpela werd begraven, allang vervallen. Ook zou het lichaam van de rijke man, ongeacht of het vervallen was of niet, niet in de grot van Abraham zijn begraven. Uit de context blijkt duidelijk dat deze mannen zich in de plaats van overleden zielen bevonden in plaats van in een graf op een begraafplaats.

Sommigen beweren dat dit een gelijkenis is die nooit echt heeft plaatsgevonden en ontkennen dat het ooit heeft kunnen plaatsvinden. Aan hen, die gewoonlijk vasthouden aan een positie van zieleslaap of de uitroeiing van de ziel bij de dood, antwoorden wij: de Heer zei dat het plaatsvond. Bovendien, zoals we al hebben opgemerkt, is een gelijkenis per definitie een "waarheidsgetrouw" verhaal. Om betekenis te hebben moet het een verhaal zijn dat daadwerkelijk had kunnen plaatsvinden, of het ooit heeft plaatsgevonden of niet.

DOOD EN SHEOL

Dood en Sheol / Hades worden in de Schrift minstens drieëndertig keer met elkaar verbonden. Hierin zien we een algemeen onderscheid tussen de "uitwendige mens", dat is het lichaam, en de "inwendige mens", dat de ziel is (vgl. 2 Kor. 4:16). In die zin claimt de dood, of het graf, het fysieke deel van de mens, het lichaam, terwijl Sheol / Hades het afgescheiden, spirituele deel van de mens, de ziel, claimt. Dit is precies de betekenis van Psalm 16:10: *"Want Gij zult mijn ziel in de hel (Sheol) niet verlaten; Gij zult niet toelaten, dat Uw Heilige de verderving zie"*. In zijn pinkstertoespraak liet Petrus er geen twijfel over bestaan dat dit een profetische uitspraak was over de tijd tussen de dood van de Heer Jezus Christus aan het kruis en zijn opstanding. Eerst citeerde hij Psalm 16:8-11 (Handelingen 2:25-28) en paste vervolgens vers 10 rechtstreeks toe op Christus (Handelingen 2:31). Niet alleen werd de ziel van de Heer Jezus niet achtergelaten in Sheol / Hades, maar ook werd Zijn lichaam niet achtergelaten om in het graf te ontbinden. Dat Petrus in dit citaat Hades, de plaats van Sheol, gebruikte, toont aan dat ze qua betekenis identiek zijn.

Natuurlijk is de Heer Jezus Christus uitzonderlijk omdat Hij de macht had om niet alleen Zijn leven voor ons af te leggen, maar ook om het weer op te nemen (Joh. 10:17-18). Dit is niet zo bij een ander mens, zoals de psalmist opmerkt wanneer hij retorisch vraagt: *"Wat man leeft er, die den dood niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld des grafes (Sheol)?"* (Ps.89: 48). Vanwege de vloek van de zonde wordt de hele mensheid geconfronteerd met de realiteit van de fysieke dood. Niemand kan het op eigen kracht ontwijken, noch kan een man of vrouw in zijn eentje uit Sheol / Hades ontsnappen. We weten dat sinds het kruis de zielen van degenen die "in Christus" sterven, niet naar Sheol / Hades gaan, maar naar de hemel. Dit is echter door de verdienste van Jezus Christus en zijn macht, niet die van henzelf. Voor degenen die "in Christus" zijn, heeft de dood geen angel en Sheol / Hades heeft geen overwinning omdat hun lichaam en ziel verenigd zullen worden in de opstanding ten leven (zie 1 Kor. 15: 19-20, 51-57). Dit is net zo zeker als het feit van de opstanding van Jezus Christus. Dit is niet zo voor degenen die zonder Christus sterven, want zij staan voor de opstanding ten oordeel, waarnaar wordt verwezen als de "tweede dood" (Openbaring 20:13-14; 21: 8).

Psalm 89:48 spreekt over de tijd dat de ziel van het lichaam is gescheiden. Het lichaam wordt aan de dood overgegeven waar het zal vergaan, terwijl de ziel wordt toegewezen aan Sheol / Hades om het laatste oordeel af te wachten. Het is duidelijk dat het lichaam en de ziel van de verlorenen herenigd zullen worden ten tijde van het oordeel voor de grote witte troon van de niet-geredde doden, wanneer "dood en dodenrijk" de doden zullen overleveren die in hen zijn. Dat wil zeggen, hun lichamen zullen worden opgewekt uit het graf, of de dood, en herenigd worden met de ziel, die uit Sheol / Hades zal komen om door Jezus Christus te worden geoordeeld voor de Grote Witte Troon (zie Openbaring 20:11-15; vgl. Joh. 5: 28,29).

Toen de Heer Jezus zei: *"Matth. 12:40: Want gelijk Jonas drie dagen en drie nachten was in den buik van den walvis, alzo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten wezen in het hart der aarde"* zei Hij dat Hij de tijd tussen Zijn dood en opstanding in Sheol / Hades zou doorbrengen. We weten uit Psalm 16:10 en Handelingen 2:25-32 dat de ziel van de Heer, die als een offer voor de zonde werd gebracht (Jes. 53:10), in Sheol / Hades was, en we weten uit Mattheüs 12:40 dat Hij in het hart van de aarde was, en dat is waar we geloven dat Sheol / Hades zich bevindt.

Als we het hebben over het hart van iets, hebben we het niet over iets wat oppervlakkig of alleen maar diep is. Symbolisch betekent het hart het diepste karakter, de gevoelens of neigingen van een mens. Het hart wordt ook gebruikt om naar het centrum of de kern van iets te verwijzen. Bijvoorbeeld; er wordt wel eens gezegd: "het hart van een watermeloen is het beste deel", wat betekent dat het middengedeelte van de watermeloen beter smaakt dan het deel dicht bij de schil. Als we zeggen dat

we een 'hartelijk verlangen' hebben voor een bepaald gebied van bediening, zouden we spreken van een verlangen om het werk van de Heer te doen dat uit ons diepste wezen komt, in tegenstelling tot een oppervlakkig verlangen dat gebaseerd is op de emoties van het moment. Wanneer het woord 'hart' in de Schrift figuurlijk wordt gebruikt, wordt het op soortgelijke wijze gebruikt, zodat het hart van de aarde verwijst naar iets dat veel dieper is dan een eenvoudige begraafplaats voor het lichaam van een mens, dat nauwelijks onder de oppervlakte van de aarde. Dat er wordt gezegd dat de Heer Jezus vóór Zijn hemelvaart eerst afdaalde "*nedergedaald in de nederste delen der aarde?*" (Ef. 4:9), bevestigt dit. In een psalm van dankzegging voor de verlossing uit de dood, verwijst David hiernaar door onderscheid te maken tussen Sheol / Hades en Queber (in de KJV weergegeven als graf) (in deze passage weergegeven met put) (Ps. 30:1-3).

In Ezechiël vinden we profetieën tegen de koningen van Assyrië (Ezechiël 31) en Egypte (Ezechiël 32) die aangeven dat Sheol / Hades in het centrum van de aarde is. In deze twee hoofdstukken wordt gesproken over de val van deze machtige koningen, die in de dood in de onderwereld zijn beland met degenen die hen zijn voorgedaan. We hebben hier niet de ruimte om uitgebreid commentaar te geven op deze twee hoofdstukken. Maar we willen er wel op wijzen dat met betrekking tot beide koningen wordt gezegd dat ze bij de dood: "*tot het onderste der aarde, in het midden der mensenkinderen, tot degenen, die in den kuil nederdalen*" (zie Ezech. 31: 14,16, 18; 32: 18,24), waarbij het "*onderste der aarde*" de lagere regionen van de aarde zijn. We moeten opmerken dat in hoofdstuk eenendertig de Farao erop wordt gewezen dat, net zoals de koning van Assyrië, die groter was dan hij, was gestorven en de onderwereld was binnengegaan, zo ook hij.

In hoofdstuk tweeëndertig vinden we een profetie, gegeven in de vorm van een klaagzang, die de nederlaag van de Farao, door de koning van Babylon, voorspelt (Ezech. 32:1-16). Dit wordt gevolgd door een klaagzang over de veelheid van Egyptenaren die door de Babyloniërs zouden worden gedood (Ezech. 31:17-31). We hebben voor ons afgebeeld degenen van de naties die hen voorgingen, Farao en zijn leger verwelkomend toen ze in Sheol / Hades aankwamen door hen te bespotten. Ze wijzen erop dat de Egyptenaren dachten dat ze onoverwinnelijk waren vanwege hun kracht en roem onder de naties. Maar nu waren ze net als de grote naties die hen waren voorgedaan, hun individuele zielen waren beperkt tot Sheol / Hades terwijl hun lichamen in het graf vergaan.

De machtigste der helden zullen hem, met zijn helpers, toespreken, uit het midden der hel (Sheol) ...;" (Ezech. 32:21). De "*machtigste der helden*" waarover hier wordt gesproken, verwijst naar de mannen die de koningen en leiders waren geweest van de verschillende naties die in deze passage worden genoemd: Asshor of Assyrië (vers 22), Elam (vers 24), Mesech en Tubal (vers 26), Edom, haar koningen en haar vorsten (vers 29), de vorsten van het noorden en de Zidoniërs (vers 30). Deze passage laat zien dat, terwijl degenen van elke genoemde groep zich op hun respectievelijke begraafplaatsen bevinden, hun quebers (graven), ze tegelijkertijd allemaal samen in "de put" zijn, wat een uitdrukking is die soms wordt gebruikt voor Sheol / Hades (verzen 18, 25,29). Dit zijn vergelijkbare voorbeelden als die in Jesaja 14, waar we eerder naar hebben gekeken.

Hoewel we het onderwerp niet hebben uitgeput door naar elke passage te kijken waarin Sheol wordt gevonden, blijkt uit deze voorbeelden duidelijk dat Sheol niet het graf is, maar zich in het midden van de aarde bevindt en de verblijfplaats is van de zielen van de onrechtvaardige doden die wachten op hun opstanding tot veroordeling. Het is eveneens duidelijk dat degenen in Sheol / Hades niet onbewust zijn, maar zich wel bewust zijn van wat er om hen heen gebeurt. Daar is herinnering, herkenning en communicatie.

TARTARUS

De apostel Petrus gebruikte het woord Tartarus met betrekking tot "de engelen die zondigden" die God aan Sheol / Hades overgaf om het oordeel af te wachten (2 Pet. 2:4). Dit woord, dat in de KJV met "hel" wordt vertaald, werd in de Griekse mythologie gebruikt om te verwijzen naar de plaats van straf voor de meest goddelozen. Het is niet duidelijk of Petrus dit woord gebruikte met betrekking tot Sheol / Hades in een algemene manier of dat hij verwees naar een specifiek compartiment van Sheol / Hades waar een bepaalde klasse van gevallen engelen is opgesloten in afwachting van het definitieve oordeel. Hoe dan ook, deze passage leert dat er een plaats van opsluiting is waar een bepaalde groep wezens wordt vastgehouden tot de tijd van hun oordeel. Dit is consistent met de algemene Bijbelse leer over het bestaan en het doel van Sheol / Hades.

PARADIJS

Hoewel het paradijs nu geen deel meer uitmaakt van Sheol / Hades (zie **X**), zal het hier worden vermeld omdat het zich ooit in Sheol / Hades bevond. Vóór de dood, begrafenis en opstanding van Jezus Christus ging iedereen die stierf naar Sheol / Hades, dat op dat moment in ten minste twee compartimenten was verdeeld. De ene was een plaats van pijniging, terwijl de andere een plaats van zegen was, die de schoot van Abraham werd genoemd (Lukas 16:22-25). Zoals we eerder vermeldden is Tartarus misschien een specifieke plaats in Sheol / Hades.

We weten dat Jezus Christus '*naar de nederste delen der aarde*' ging (Ef. 4: 9), dat wil zeggen naar Sheol / Hades, 'in het hart der aarde', gedurende drie dagen en nachten terwijl zijn lichaam in het graf lag (Matth. 12:40). De Heer Jezus vertelde de berouwvolle dief dat hij zich diezelfde dag bij Hem zou voegen in het Paradijs (Luk. 23:42,43). Dit vertelt ons dat het paradijs zich op dat moment in Sheol / Hades bevond. **Wij geloven** dat dit dezelfde plaats was die in Lukas 16 de schoot van Abraham werd genoemd. Nadat Jezus Christus echter uit de dood was opgestaan, steeg Hij op naar de Vader en nam hij de heiligen die in de schoot van Abraham waren met Hem mee naar de hemel. Dus heeft Hij "*de gevangenis gevangen genomen*" (zie Ef. 4:8-10).

Dat het paradijs naar de hemel werd verplaatst, wordt ons bevestigd door de apostel Paulus die spreekt over een man die "werd opgenomen in het paradijs" waar hij "onuitsprekelijke woorden hoorde" (2 Kor. 12:3-4). Nu het werk van Jezus Christus voltooid was, werden de gelovigen die tot Sheol / Hades waren beperkt, nu naar de hemel gebracht om in Gods tegenwoordigheid te wachten tot de tijd van hun opstanding om Zijn Koninkrijk op aarde binnen te gaan. Sinds die tijd gaan alle gelovigen bij hun dood naar het paradijs in de hemel om de tijd van hun opstanding af te wachten. Dit is waar, of ze nu tot de Koninkrijkskerk van de toekomst behoren of tot de kerk, het Lichaam van Christus, van de huidige bedeling van genade.

(X) TER OVERDENKING

Opmerking van de vertaler: Eens heb ik de vraag aan een Bijbelleraar, Jim Brackin, gesteld hoe hij Efeziërs 4:8 uitlegt. Hier komt zijn, vertaalde, uitleg:

Wat betreft de uitdrukking "*gevangenis gevangen genomen*" in Ef. 4, zijn er veel uitleggingen en debatten over wat het betekent. Eén ding waarvan ik zeker ben dat het NIET is ... is dat alle Oud Testamentische heiligen uit de hel (Abrahams schoot) naar de hemel werden weggevoerd.

Wat zouden ze daar doen? Al hun beloften hadden betrekking op HET LAND, niet in de hemel. Bovendien zegt Joh. 3:12-13 duidelijk dat GEEN MENS naar de hemel is opgevaren ... behalve Jezus

Christus. Petrus predikte in Handelingen twee dat David niet ten hemel is opgevaren, en Paulus zegt in 1 Tim. 6:16 dat ALLEEN Christus onsterfelijkheid heeft.

In 1 Kor. 15, bij het bespreken van de Opname, zegt Paulus dat in die tijd "dit sterfelijke onsterfelijkheid moet AANDOEN".

Wat wordt er dan bedoeld met "*de gevangenis gevangen genomen?*". Het ding dat in gevangenschap is, is de dood veroorzaakt door zonde. Door één mens kwam de zonde in de wereld en de dood door de zonde. Christus overwon dood en hel. Petrus zegt in Handelingen twee dat het niet mogelijk was dat Hij daarin zou worden vastgehouden.

Daarom nam Christus, toen hij stierf voor onze zonden, ze mee naar de hel als resultaat van de "*.....besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus*" (Kol. 2:11). Dat gebeurde in Zijn dood.

Toen Christus uit de dood opstond, stond hij op als overwinnaar over de dood, hel en het graf. In het boek Openbaring vinden we dat hij de SLEUTELS van hel en dood heeft. Paulus zegt in 2 Timotheüs dat Gods eeuwige voornemen in Christus openbaar werd gemaakt door de verschijning van Christus aan Paulus. Hij zegt dat Christus: "*.....Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie* (2 Tim.1:10).

Dus het licht, dat betrekking heeft op de onsterfelijkheid die alleen Christus op dit moment heeft, wordt geopenbaard door de prediking van het kruis, door de prediking van het evangelie van Christus dat aan Paulus was toevertrouwd. Bij de opname van de kerk zullen de doden onvergankelijk opgewekt worden en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid AANDOEN. Het werk dat Christus voor ons heeft volbracht en voor onze "*woonstede die uit de hemel is*" in 2 Kor. 5:2.

EINDE CITAAT

HET GRAF

We hebben al gekeken naar het woord queber, het meest voorkomende woord voor graf of begraafplaats in het Oude Testament, en hebben aangetoond dat het niet hetzelfde is als Sheol/Hades. Zoals eerder vermeld, wordt van de vierenzestig keer dat het wordt weergegeven het: vierendertig keer met 'graf', zesentwintig keer met "sepulcher" en vier keer met 'begraafplaats' wordt weergegeven. Twee andere woorden die in het Oude Testament voor een begraafplaats worden gebruikt, zijn Shah-ghath en Qeburah.

Shah-ghath: Dit woord is één keer met "graf" vertaald (Job 33:22). Het wordt twee keer met "kuil", tweemaal met "vernietiging", vier keer met "bederf" en dertien keer met "put" weergegeven. Dit woord spreekt van iets dat de mens kan graven (Ps. 94:13; Spr. 26:27) en wordt gebruikt in verwijzing naar een gat waarin een mens kan vallen (Ps. 7:15; Spr. 26:27), en een gat dat als val wordt gebruikt (Ps. 35: 7). Het is een plaats waar het fysieke lichaam wordt vernietigd door verderf (Ps. 16:10; 49:9; 55:23). De basisbetekenis is die van een soort gat dat de mens graaft voor een bepaald doel. Over het algemeen wordt het gebruikt voor een begraafplaats, d.w.z. een graf.

Qeburah: Dit woord is gerelateerd aan queber en betekent een graf of begraafplaats. Het wordt gebruikt voor verschillende soorten graven en wordt veertien keer gevonden en wordt vier keer met 'graf', vijf keer met 'sepulcher', vier keer met 'begraven' en één keer met 'begraafplaats' vertaald.

In het Nieuwe Testament vinden we nog drie woorden die verwijzen naar het graf: taphos, mnema en mnemeion.

Taphos wordt zeven keer gebruikt en wordt zes keer vertaald met “sepulcher” en één keer met “graf”.

Mnema wordt zeven keer gebruikt en wordt twee keer met 'graftombe', één keer met 'graf' en vier keer met 'sepulcher' weergegeven.

Mnemeion is het meest voorkomende woord voor graf in het Nieuwe Testament. Het wordt tweeënveertig keer gebruikt, vijf keer als 'graf', negenentwintig keer als 'sepulcher' en acht keer als 'groeve'.

Het graf is een plaats waar de fysieke overblijfselen van degenen die zijn gestorven worden gelegd. Het kan een gat in de grond zijn, een grot, of een speciaal geprepareerde kist of een andere plaats die wordt gebruikt voor het begraven. Omdat de ziel en de geest bij de dood het lichaam hebben verlaten, is er geen bewustzijn van leven in het graf. Het is een plaats van verderf die dient om erop te wijzen dat de mens een Redder nodig heeft. De ziel van de mens leeft voort na de fysieke dood en zal altijd in een bewuste staat blijven bestaan. De niet-geredden gaan naar Sheol / Hades om hun opstanding tot veroordeling af te wachten.

EEN PRAKTISCHE TOEPASSING VOOR VANDAAG DE DAG

Een juist begrip van wat de Bijbel leert over hel, sheol, Hades en het graf verdrijft verwarring over wat er met de ziel gebeurt op het moment van de fysieke dood en beschermt tegen misleiding door degenen die de valse leringen van zielenslaap, uitroeiing, eliminatie van de ziel, de universele verzoening van de mensheid en de vernietiging van de verlorenen onderwijzen. Al deze onjuiste leerstellingen zijn van Satan, die door hem gebruikt worden om gelovigen te ontmoedigen en de verlorenen te verblinden voor de realiteit van wat het afwijzen van het Evangelie van Jezus Christus tot gevolg heeft. Ons denken, en dus ons leven van dag tot dag, wordt beïnvloed door wat we geloven. Hoewel sommige van de hierboven genoemde valse leerstellingen lijnrecht tegenover elkaar staan, hebben ze nog steeds één ding gemeen. Ze ondermijnen de waarheid van de onsterfelijkheid van de ziel.

Vragen of opmerkingen voor Dr. Bedore dienen rechtstreeks aan hem te worden gericht op: Berean Bible Institute, P.O. Box 587, Slinger, WI 53086, of per e-mail op: bbi@bereanbibleinstitute.org.

Vertaler: L. H. Meijer.